

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiae, 1644

Capvt XI. Continuatio materiæ de justis Dei judiciis; &, periculi plenum
esse, etiam in rebus minimis, divinam negligere voluntatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46802](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46802)

C A P V T X I.

97

qui inter medias paludes deprehensus , & ignarus quo se modo indè expeditat , in easque incidere vehementer reformidans; felicem se putabit , si quis ipsum oculatus manu suaviter prehensum educat & extrahat. Cæcutimus ad unum omnes; interque res ipsas , velut inter scopulos & præcipitia , versamur miseri. quòd si iam clementissimus Deus tritâ nos securaque viâ paret ducere; numquid meritò gaudemus ? numquid maximam illi gratiam habeamus ? numquid imprudenter aliò nos convertamus , aliudve moliamur ?

C A P V T X I.

Continuatio materia de justis Dei iudicijs; & , periculi plenum esse , etiam in rebus minimis , divinam negligere voluntatem.

Considerationis & timoris justorum Dei iudiciorum , non unicus iste dumtaxat fructus esse debet , ut divinæ nos Majestatis suæ beneplacito usquequaque conformemus ; verùm , ut in omnibus , etiam minimis actionibus nostris , sanctissimam ejus voluntatem perficiamus , ne digitum quidem , nisi ipsi placendi studio , moventes. Quâ in re juverit illud advertisse; Infinitam

E

nitam

nitam Dei Sapientiam multa magnaꝝ
cū tēporalia tum æterna bona ita dispo-
suisse, ut ea à nostrâ voluntatis suæ in re-
bus minimis adimpletione voluerit depen-
dere: id quod admirabile est, & arcanum
divinæ providentiæ mysterium. Quare
grandia multorum in hâc vitâ peccata im-
punita habet Deus, Sanctorum verò homi-
num, & subinde etiam impiorū, parvulam
aliquam noxam severissimè castigat? Num-
quid videmus, quomodo idem præclara
virtutū opera remunerari hîc negligat, le-
vibus autem quorumdam actionibus, cum
incredibilis benevolentiae significatione,
præmia & mercedē tribuat longè amplio-
rem, quàm aliorum quantumvis illustribus
facinoribus? adeò ut honestæ quædam
actiones reperiantur, in quarū execuzione
aut omissione, quantumcumque modicā,
justo Deus inscrutabiliq; judicio se admira-
bilem ostendit, ex voluntate suâ perfe-
ctas luculentis præmiis, neglectas verò pœ-
nis acrioribus rependendo. Quando igitur
quæ, & quales hæ sint actiones, ignora-
mus; quàm maximè attentos sollicitosque
esse nos convenit, ne in ullâ, quantum-
cumque parvâ in specie, actione, ab ipsius
sanctissimâ voluntate deflectamus: cùm
incer-

C A P V T X I. 99

incertum sit, an non ob illud ipsum, quod pro exiguo reputamus, gravissimè castigandi simus. Quis divinæ justitiæ, protam gravibus Davidis peccatis, protantâ iniustitiâ, quantam habuit adulterium cum Bethsabee & cædes Vriæ, morte pueruli unius satisfactum esse diceret (*a?*) unam autem populi recensionem, cum nullius conjunctam iniuriâ, quæque pro bono publico prudenter cœpta videatur, ab eodem institutam, septuaginta millium interitu, idque minimè severè & inclementer, vindicandam. (*b*) In Aaronem etiam Sacerdotem, propter tam enorme peccatum illius, populo Israelitico permittentis, ut idolum sibi fabricaretur, eiique altare erigeret; nō legitur vel levissimè animadvertisse Deus: (*c*) verumtamen ubi non diu post, cum fratre suo Moysè, in aquâ è silice eliciendâ, non perfectè satis Dei voluntatem exsecuti aliquantum hæsitârunt; ob leve istud delictum, (tale enim fuit,), (*d*) expetivit ab utroque Deus pœnas tam graves, ut ambos prohibuerit, quo nihil illi in hâc vitâ desiderabant vehe-

E 2   men-

a 2. Reg. 11. & 12. *b* 2. Reg. 24. & 1. Paral. 21.

c Exodi 32. *d* S. Augustin. lib. 16. cont. Faust. C. 16. Tirinus & alii.

mentiùs , ingressu in terram sanctam;
eoque suppicio non contentus , viâ ipsâ
exuerit. (a)

Multa quoque & graviter deliquerat
Abbas Moyses , neque tamen meritas de
eo pœnas sumpsit Deus: pòst tamē quām in
disputatione quādam duriùs aliquantò lo-
cutus est , ob venialem illam culpam , à
Dæmone correptus , & miserandum in
modū afflictus fuit. (b) Est profectò illud à
Bonitate divinâ infinitâque Sapientiâ op-
timè constitutum, ut hâc ratione minimis
sq̄ue atque maximis in rebus voluntati suę
obsequeremur, cùm res parvas ad arbitriū
ejus exequi negligentes , variis suppliciis
vindicari intelligeremus. Ad secretissima
revera Dei judicia pertinet miserabilis iste
Iosiac, Regis sanctissimi, interitus; propter-
cà quòd Regi barbaro , Dei nomine ali-
qua sibi indicanti , fidē non adjunxit. (c)
Quis deinde existimâsser Ozam, eò solùin,
quòd arcam Testamenti periclitantem te-
nuisse, casumque prohibuisse, mox divi-
nitus percussum, factum istud subitâ morte
luiturum. (d) Narrant eadem sacræ literæ
de duabus aliis, quos divinis imperiis mo-
dicè

a Numer. 20. b Cassian. Collat. 7. cap. 27.
Vit Patr. l. 4. c. 53. c 2. Paral. 35.
a 2. Reg. 6.

C A P V T X I.

101

dicē repugnantes, leones discerpserunt. (a)
Non minorē admirationē jurē nobis mo-
veat id quod zelosissimo ē Societate nostrā
Patri Christophoro Ortizio, viro Aposto-
lico humillimōq; contigit. Hic qud apud
Præsides suos officium honoratius sibi de-
latum nimium deprecaretur; fulmine, à
Deo percussus est. Noxa ea honorē detre-
ctantis minima profectō fuit, immo placuit
eidem Deo, Viri apud Superos gloriam
mirandis operibus editis illustrare: quin &
post mortem suam sæpius inter homines
visus ipse auditusq; est concionari, eosque,
qui Christiana jam sacra susceperant, in
verā fide confirmare.

Abbas Paullus similiter, ob factum, quod
laudem mereri videbatur, tali confessim cor-
reptione percussus est, ut eius corpus universum
paralyseos valetudine solveretur, nullūq; in eo
membrū penitus explere suum prævaleret offi-
cium. (b) Majorem tamen, quā ille, pœ-
nam Lothi dependit uxor, qud muliebri
curiositate victa, post se respexit, versa
enim est in statuam salis: tametsi in re tā par-
vā Dei voluntatem non implendo, grave

E 3 certè

a 3. Reg. 13. &c 20. b Cassian. Coll. 7. c. 26.
Vit. Patr. l. 4. c. 62.

102 VITÆ DIVINÆ

certè crimē incurrisse non videatur. (a) Ipse Petri, quod multò amplius obstupescas, Christum negantis lapsus, pœna fuit præsumptionis non magnæ, (b) Davidem modicus amor sui, oculorumq; curiositas, (c) Salomonem vana aliqua gloria, præcipites in peccata egerunt. (d) Neque dubito, quin sempiternum Saulis exitium abs re parvâ ortum duxerit; unde deinde progredientem ulterius, & in maioribus quoque Dei voluntatem magis quotidie magisque relinquentem, Deus tādem abjecit: eamque infelicissimi Regis reprobationem exceptit postea mors miserabilis & exsecrandi, tristis planeque tragicus familiæ status, ac condemnatio denique eiusdem æterna. (e)

E contrario autem virtutum non præci-
puarum opera exigua, liberalissimâ mercede remuneratus est Deus. Ita Abigail, ob verba molliora, & liberalitatem adversus Davidem Regem exercitam, huius demum uxor facta est. (f.) Ita Rebecca, suâ erga Abrahami famulum humanitate me-
tuit Isaaco desponderi, & inter ipsius

Christi

a Genes. 19. v. 26. Cornel. & Bonfrerius ibi.

b Matth. 26. v. 33. & seqq. c 2. Reg. 11. v. 2.

d Vide Salian. a. m. 3048. e 1. Reg. 13. & 31. 2.

Reg. 4. & c Salian. a. m. 2079.

f 1. Reg. 25. à v. 24.

C A P V T X I . 103

Christi numerari progenitores. (a) Ita propter unicam eleemosynam, Sanctum Gregorium Ecclesiæ suæ præfecit Deus, eumdemque multis spiritualibus gratiis donisque locupletavit. (b) Ita idē Deus Petrum Telonarium, quod unicum panem, quamquam indignabundus & propè invitus, in pauperem projecisset, tanto tamen favore dignatus, tautamque ei gratiam imperitus est, ut magnus Sanctus evaserit. (c) Usque adeò opus bonum, quod parvi aliquando aestimatur, caussa esse potest magni boni, ipsiusque salutis & sanctitatis; illius contraria defectus vel neglectus, fons & principiū ingentis mali, mortisque temporalis & æternæ. Quid discimus inde aliud, quam elaborandum nobis, ut Dei voluntatem & beneplacitum, in rebus omnibus accuratissimè expleamus? Quantum, obsecro, amisisset Abigail, si illam erga Davidem humanitatem prætermisisset? amisisset profecto quidquid habebat, facultates omnes, ministros, familiam, ipsamque adeò vitam: jam verò eamdem exercendo, facultates ampliores, famulitum numerosius, vitam

E 4   beatio-

a Genes 24, à v. 18. & Matth. 1. b Ioan.

Diacon. in Vita Gregorii. lib. 2. cap. 23.

c Sur. to. 1. in Vita S. Ioannis Eleemosynarii,
mihi pag. 579. & seqq.

beatiorem, & maritum Regem potentissimum excellentissimumque , Davidem ipsum, consecuta est. Quantis etiam Salomon ac Saül miseriis se-ipsos exemissa^t, si Dei ubique voluntati perfectè obsequi voluisse^t? Trepidare nos deceret, quoties aliquam cum virtute conjunctam actionem, aut divinum in re minimâ beneplacitum implere omittimus : cùm neque sciamus, quantum ea habeat momenti; neque intelligamus, magnum esse posse, quod nobis parvum videtur.

Vtinam suis ista momentis ponderaremus ; & ratio hæc quām efficax est ac valida, tā nos validè efficaciterq; permoveret ! periclitatur eterim non leviter , quisquis divinæ se non accommodat voluntati: ac licet hanc aliquibus in rebus exequatur, si tamen id sincerè perfec^te que non faciat, aliqua, quasi minora, negligēdo, grave discrimin adit in ea , quæ ipsi interitū accelerant, incidendi, aut intermittendi, quæ felicem illum perfectumque erant redditura. Magna sunt & profunda Dei judicia, quæque meritò nobis perpetuò versentur ante oculos, seduloque cogitentur, quoties boni operis, quantumcumque nostro judicio modici, perficiendi offertur commoditas.

Ego

C A P Y T X I.

105

Ego sanè quomodo sciam, ecquid sub eo lateat? fieri enim potest, ut magnum ex eo sequatur commodum aut incommodum, ut misera aut beata Æternitas. *Judicia Dei abyssus multa.* (a) Stultus sim, si ob res exiguae non exiguum me in discrimen objiciam.

Si quis ante abacum seu hyalothecam majoribus minorib[us]ve vitris refertam constitutus moneretur, inter illa unicum veneno plenum esse, credimusne eum vel ex ullo vitro bibiturum? Profectò non faciat, ne quidem spe certâ opulentissimi maximique regni propositâ. Hoc idem & nos agamus, ne ab implendâ divinâ voluntate ullâ in re aberremus: cùm non constet nobis, num sub omissione aliquâ & negligentiâ venenum lateat, mortem allaturum. Si cui vice versâ ad thesaurum & gazophila- ciū admisso, in quo magnæ, mediocres, & parvæ cistæ plures visantur, diceretur, earū unâ infiniti pretii gemmā contineri, quam si reperiret, habiturus ipse esset, numquid omnes hic talis arcas percurreret? numquid stultè faceret, vel unicam, vel minimam prætereundo? ita potius secum ratiocinaretur & concluderet: quid si fortè in hac ipsâ, pretiosissima, quam quæro, margari-

E s t a

* Psalm. 35. v. 7.

ta recondatur ? nolim equidem tantilli fugitans laboris , ejus jacturam facere. Eodem prorsus modo in honestis Deoque placitis actionibus nos habeamus oportet, dicamusque nobis ipsi : Nihil omnino intermittam. Quid si in eâ re pignus reposatum sit & arra salutis meæ? quantumcumque illud parvum sit , faciam tamen , immo quia parvum est , propterea minimè omnium negligam , fieri queat, ut aditum hoc mihi aperiat ad insignem sanctitatem, adque copiosissimos divinæ gratiæ thesauros consequendos. Hac scilicet , ratione, tam in parvis quam magnis rebus , justa Dei & secreta judicia nos obligant, ad ejus sanctissimam voluntatem ubique exsequendam , & nullibi contemnendam aut deserendam.

C A P V T X I I .

*Exemplus ostenditur , quanti referat
divinam exequi voluntatem.*

SVfficiebant ista sanè , quæ adhuc diximus, ad persuadendum omnibus, ut nobilissimum hoc divinæ voluntatis, suâ negligâtâ , assiduò perficiendæ Exercitium amplecti vellent: verum quia plures non tam ratio, dicentisve authoritas, quam factorum exempla